หัวข้อการค้นคว้าแบบอิสระ การทบทวนหลักฐานเชิงประจักษ์เกี่ยวกับการปฏิบัติที่เป็นเลิศของ

การส่งเสริมการจัดการตนเองสำหรับผู้ป่วยภาวะหัวใจล้มเหลวเรื้อรัง

ผู้เขียน นางสาววรัญญา มณีรัตน์

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)

คณะกรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร.พิกุล นันทชัยพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

รองศาสตราจารย์ คร.นัทธมน วุทธานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

ภาวะหัวใจล้มเหลวเรื้อรังเป็นปัญหาสำคัญของระบบสุขภาพทั่วโลก การจัดการตนเองของ ผู้ป่วยเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยชะลอและลดความรุนแรงของโรคและภาวะแทรกซ้อน การทบทวน หลักฐานเชิงประจักษ์ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมองค์ความรู้เกี่ยวกับวิธีการส่งเสริมการจัดการ ตนเองในผู้ป่วยที่มีภาวะหัวใจล้มเหลวเรื้อรัง ทำการสืบค้นรายงานการศึกษาที่ตีพิมพ์เผยแพร่ทั้ง ภาษาไทยและภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบตั้งแต่ ปี ค.ศ. 2006–2010 มีรายงานการศึกษาที่มีคุณสมบัติ ตามเกณฑ์คัดเลือกจำนวน 14 เรื่อง เป็นการวิจัยทดลองที่มีการสุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มจำนวน 12 เรื่อง และการวิจัยกี่งทดลองจำนวน 2 เรื่อง วิเคราะห์สรุปลักษณะของวิธีการส่งเสริมการจัดการตนเองและ ผลที่ได้โดยวิธีการสรุปเนื้อหาแบบพรรณนาความ

ผลการทบทวนพบว่ามีรูปแบบของวิธีการส่งเสริมการจัดการตนเองในผู้ป่วยที่มีภาวะหัวใจ ล้มเหลวทั้งหมด 4 รูปแบบ ได้แก่ 1) การส่งเสริมการจัดการตนเองโดยการติดตามอย่างต่อเนื่อง 2) โปรแกรมการออกกำลังกาย 3) การใช้เทคนิคผ่อนคลายกล้ามเนื้อ และ 4) การเยี่ยมบ้าน โดยที่วิธีการ ดังกล่าวนี้ใช้วิธีการที่หลากหลายในแง่ลักษณะกิจกรรม ความถี่ของการติดตาม และระยะเวลาที่ ดำเนินการ มีการวัดผลลัพธ์ที่แตกต่างกันไปในแต่ละการศึกษา ได้แก่ การลดอัตราการกลับเข้ามานอน โรงพยาบาล การลดระยะเวลานอนโรงพยาบาล ลดอัตราการมาใช้บริการซ้ำที่แผนกฉุกเฉิน การลด อาการ และ การเพิ่มความรู้และการปฏิบัติตัว ผลการทบทวนครั้งนี้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการส่งเสริมการจัดการตนเองที่มีประสิทธิผลที่ ดีที่สามารถนำไปใช้โดยพยาบาลและทีมสหสาขาวิชาชีพเพื่อปรับปรุงผลลัพธ์ของบริการในผู้ป่วยที่มี ภาวะหัวใจล้มเหลวเรื้อรัง การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาซ้ำเพื่อยืนยันผลลัพธ์ของแต่ละวิธีการให้มี ความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright© by Chiang Mai University All rights reserved

Independent Study Title Evidence Review on Best Practices of Promoting Self-management

for Chronic Heart Failure Patients

Author Miss Waranya Maneerat

Degree Master of Nursing Science (Adult Nursing)

Advisory Committee

Assistant Professor Dr. Pikul Nantachaipan Advisor

Associate Professor Dr. Nuttamon Vuttanon Co-advisor

ABSTRACT

Chronic heart failure is a major health problem worldwide. Patient self-management is very important in helping to slow down and reduce the severity of the disease and its complications. This systematic review of empirical evidence aimed to gather knowledge about how to promote self-management in patients with chronic heart failure. A systematic search was done to identify published and unpublished studies in Thai and English from 2006 to 2010. An Appraisal Form and Data Extract Form developed by Joanna Briggs Institute were used for this systematic review. Fourteen studies met the review criteria, 12 were randomized controlled trials and 2 were quasi-experimental studies. Narrative summarization was used to describe the characteristics of self-management promotion and determine its results.

The findings revealed 4 types of interventions for self-management promotion in patients with chronic heart failure. These interventions included: 1) promotion of self-management through continuous monitoring; 2) exercise; 3) muscle relaxation techniques; and 4) home visits. These interventions varied in activities offered, frequency of contact, and program duration. Positive outcomes measured by these studies included reduced re-hospitalization rate, reduced length of hospital stay, reduced re-visits rates to the emergency department, reduced symptoms, and increased knowledge and self-management practice.

ฉ

This evidence review recommends several effective interventions for self-management promotion that can be used by nurses and a multi-disciplinary team to improve service outcomes in patients with chronic heart failure. Replication of these study to confirm effectiveness and reliability of each intervention is recommended for further research.

